

Серце твоє наповниться
Помстою і ненавистю,
Очі твої засвітяться
Злістю, а може, й радістю.
І душу тримай у тілі
В ім'я свободи і волі.

За серця всі випалені,
За всі очі виплакані
Чужинці згорять у вогні, –
За тих, хто тепер на небі,
І тих, хто лишивсь на землі.

МОЯ ПЕЧАЛЬ БЕРЕ МЕЧА

Моя печаль бере меча,
Рубає ворога з плеча,
Сльоза застигла ув очах,
Та ще горить моя свіча.
Ще сила чується в руках,
Затих в душі холодний страх,
Всі стріли – в ціль по ворогах.
Ненависть множить на два,
Незламні лук і тятива,
За землю, де ідуть жнива,
Впаде ворожа голова.

МАЯК

Ліхтарик маяка
Із мороку туману
Нарешті виведе
Маленький корабель.

Хитався у штормах
Посеред океану,
Як втіха для вітрів
І для підступних скель.

Ліхтарик маяка
Дає тривку надію,
Що впливе з п'їтьми
До порту корабель.

Якщо довкруг шторми,
Не кидай давню мрію,
Чекай на свій маяк
Й в полонї гострих скель.

І БУЛА ВІЙНА

Світило сонце,
Пташки співали,
І... була війна.
Під гуркіт неба,
Зі звуком сирен
Прийшла весна.

Багряне сонце
Зализує рани
На нашій землі,
Іще учора
Війна лякала,
Тепер – ми злі!
Чимдуж втікайте
Від нас, чужинці,
Втікайте геть,
Бо хліба-солі
Для вас немає,
А є лиш смерть!

Я вірю твердо:
Засяє сонце,
Співатимуть птахи,
І буде весна,
Бо синьо-жовтий –